

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

dià rò' Eσωτερικὸν ἀρά 48 φύλ.

La Ap. 10
Kara Skauklae n. 5

Kata ἐκαμηνιαρ ॥ 5
Διὰ τὸ ἐξωτερικὸν Φρ. 12

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Aia πῦσαν καταχώρησιν ἐρ τῷ

ά. σελλδι ὁ σῖχος λεπ. 30. Ἐν τῷ
α' ιεζ. 20. Ἐν τῷ δ' ιεζ. 10.

Διὰ τὰς δικαιοτικὰς καταργών.

ΕΘΝΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ.

(Ταχτικοῦ ἐξ Ἀθηνῶν συντάκτου).

‘Η ἀνάγκη ἐπιβάλλει δπως συμμορφωθῶ-
μεν οὐχὶ πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις &ς ἔχει μία με-
γάλη ἴστορία, οὐχὶ πρὸς τὰς υποχρεώσεις τὰς
ἐπιβληθείσας ἀπέναντι τοῦ μέλλοντος δπερ
περοδιέγραψεν ἑκείνη, οὐχὶ ἐπὶ τέλους εἰς τὸ
καθῆκον δπερ παρίσταται νῦν θερμότερον, ἐπι-
βλητικώτερον καὶ ἀξιον ἀμεσωτέρου ἐπιτελέ-
σεως. Τὸ καθῆκον ἡμῶν ἀπέναντι μιᾶς Μα-
κεδονίας δὲν μᾶς εἶναι ἄγνωστον, ως δὲν μᾶς
εἶναι ἄγνωστος ἡ Βάρδαρος φυλὴ ἢτις δημι-
ουργηθεῖσα ὑπὸ τῶν ἴστορικῶν περιττωμάτων
ἔμοιςυνε τοὺς πεπολιτισμένους λαούς καὶ κα-
τέρθωσε νὰ δυπάνῃ τὰς εὐγενεστέρας τῶν συν-
θηκῶν, τὰς ἐντιμοτέρας τῶν ύποσχέσεων. Τὸ
καθῆκον ἡμῶν ἀπέναντι ἑκείνων, εἰτίνες ἐνε-
δύθησαν ἀπὸ τὰ βάκχη εἰς ἢ ἣ ἀγριότης μετέ-
βαλλεν ἐπὶ σειράν μελανῶν ἐτῶν τὰς ἀλουρ-
γίδας τοῦ Ἐλληνισμοῦ, δὲν μᾶς ἀπεστέρητε
τῇς παρηγόρου εἰκόνος ἢν πάντοτε ἐνώπιον ἦ-
μῶν ἐνεφάνισε· καὶ νῦν δτε ταύτης τὸ πλαισίου
περιεβλήθη δι’ ἀκανθῶν υπομιμησκουσῶν
μαρτύρια καὶ ἀποθεώσεις, δ αἰτηθματικὸς πυ-

ρετας παραγει πληρη τον αναθρασμον εν τω
αιματι, ου τα στοιχεια δεν έγεννηθησαν εκ
των φλεβων καικούργων, αλλα διετήρησαν τα
μυστηριωδες γνώσιμα της φυλης; έκεινης ής
προορισμαδες & πο της έμφαντες αντησειναι να
προσφέρη εις την ἀνθρωπότητα μεγαλοφυτας
και ήρωας.

Οι ἀπόγονοι του Κρούμου ίσως ἐλησμόντη-
σαν εις το ἔθνεικὸν αὐτῶν μυθιστόρημα τὰς
φρικαλεστήτητας δι' ὧν ἐπροσκίνειν τὰς μελανάς
σελιδας της ἀνθεματικῆς βίβλου. Ήν ό πολι-
τισμὸς ἐστι γμάτισεν ἀφ' ής στιγμῆς συνηγοράν-
θη διτι ή ἀνθρωπότης εις τὸν βίον τῶν ἔθνων
ἐπιζητει οὐχὶ τὰ μέσα δι' ὧν οὐδὲ ήδύνατο νὰ
καταφθάσῃ ταχυτερον τὴν λήθην, ἀλλ ἐκε-
να ἀτινα ἔξηρφάλιζον αὐτῇ τὴν ἀθανασίαν.
Καὶ εἰ παληρούμηνταροι λήθην μάνον ἑτοιμά-
ζουσιν πάντη διότι και ἐκ της λήθης ἐπλάσθη-
σαν και διὰ λήθην εἰσὶ πρωωισμένοι.

Διστυχώς δύμας ὁ αἰῶν οὗτος εἶναι δι' αὐτοὺς, μὲν προσφορες δράσεως ἔστω καὶ ἀκαταλογίστου καὶ ἀγρίων δρμῶν, δι' ἡμᾶς δύμας εἶναι αἰῶν δοκιμασίῶν καὶ κινδύνων. Ἐκεῖνοι δὲν γυνωρίζουσιν εἴτε τὸ ἐν οὔτε τὸ ἄλλο διότι δοκιμασίας καὶ κινδύνους υφίστανται μόνον ἔκεινοι εἰτίνες ἐγνώρισαν ὑπεροχὴν καὶ δοξαν. Κινδυνος δὲν ἐμπνέει ποτὲ τὴν ληστήν διτιες ἀγνοεῖ τὴν δικαιοσύνην, ἐνῷ δοκιμασία ταράττει ἔκεινος εἰτίνες αἰσθάνονται διτι ἔχωσι καρδιαν. Δικαιοσύνη δὲ καὶ καρδία εἰτί τῆς ιστορικῆς μας φιλοσοφίας δύο ἀθάνατοι ἀστέρες, τῶν ή λάμψις εἰσέδυσεν εἰς τὰ βάθη τοῦ κόσμου, ὅπως γνωρίσῃ εἰς τούτον τὸν ἀθάνατον οὐρανὸν τῆς Ἑλληνικῆς σοφίας δις ής ἀπέρρευσεν η ζωὴ καὶ ὁ πολιτισμός.

Αἱ ἡγεμονίαι αῦται εἰσὶ διά ταῖς κατηφέσι οὖσαι
καὶ διότι ἐν τῇ Θλιβερῷ τῶν σειρᾶς σεικυνθουσιν
ἀνακτήσους ποιών, τῆς φύμης ἢ διότι ἐπιζητού-
σιν οὗτοι νὰ ὅπλων ψυργήσωσι. Καὶ ταῦτα θηριωδίασσα
καὶ ὀμοτήτος δυσάν, οὐχὶ διότι ἐν τῷ τησσαράκοντα
υπατολῆς δράματι ἐμφανιζονται νῦν ὡς πρωτα-
γωνισταί, οὐχὶ διότι ἐπιδιώκουσι γνωρίσματα
Ιστορικῶν Βάσεων, ἀλλὰ διότι τὸ στάδιον τοι-

ούτων ἀγενῶν ἀγώνων δὲν εἰναι προων
ν ἀναγνωρίση τοιαύτην βαρβαρότητα
Ιστορία αὐτοῦ ἐπεφύλαξε καὶ τῷ παρ
σεμνήν δέξαν καὶ ἀνταξίους ἡμέρας.
κειται περὶ ἀντιζηλίας· ή μοῖρα ἀμ
δὲν ἔχει συγκρίσεις. Αἱ διαμαρτυρία
δὲν προέρχονται ἐξ ἀπελπισίας, ἀπευ
εις τοὺς τυφλοὺς ἡγεμόνας εἰς οὓς ὑπε
μεν τὸ καθῆκον, εἰς οὓς ἐμφανίζομεν
μὴν, οὓς ὑποδοθῆσμεν εἰς τὴν ἔξειρ
ἀληθείας. Διαμαρτυρόμεθα διὰ τοῦ λό^η
δπλου τῆς λογικῆς, τοῦ δπλου τοῦ πο
καὶ τῆς εὐγενείας, τοῦ δπλου δπερ ἀ^{ληθείας}
ζεται ὑπὸ τοῦ Θεοῦ. Διαμαρτυρόμεθα
Μακεδονίαν, τὴν ἀθάνατον Μακεδονία
σωθῆ τὸ ἡθικὸν αὐτῆς γένητρον, δπωα
διαλάμπουσα αἴγλη τῶν ἀναμνήστη
Διαμαρτυρόμεθα διὰ τοὺς ἀντάρτας
λητάς, τοὺς ἀγνώματας δολοφόνους
βαρβάρους οἵτινες εἰσὶν ἀνάξιοι ἐπὶ^{τοῦ}
χώρας νὰ πατῶσι, διότι τὰ ἀγνὰ ἐδ
ἔγνωρισαν μόνον ψῶνας οὓς ἀναγγ
εῖκαιοσύνη, ἔγνωρισαν μόνον ἐντίμου
τους· καὶ ἀς δυολογήτη ἡ Ιστορία,
τοῦτο εὐαγγέλιον τοῦ πολιτισμοῦ, τίν

Ναί, εἶναι ἄνιτος ὁ ἀγὼν, διότι δὲν πρόκειται περὶ ιστοιμίας καὶ ὅμοιειδοῦς ἔθνικοῦ χρωματῆρος δυναμένου νὸς ἔξασφαλίσῃ φῆμην καὶ παραδόσεις. Πρόκειται περὶ ἀληθείας καὶ ἀμαθείας, περὶ δικαιοσύνης καὶ ἀνομίας, περὶ πολιτισμοῦ καὶ βαρβαρότητος, περὶ Ἑλλήνων καὶ Βουλγάρων. "Οὐτως ἄνιτος ὁ ἀγὼν καὶ ἀνομοτος ἄνιτος, διότι ἡ Ἑλλὰς ἡ μικρὰ ἐν τῇ δράσει καὶ μεγάλη ἐν τῇ φυντασίᾳ, εἶναι ἀντιμέτωπος μιᾶς Εὐρώπης ὀλοκλήρου, μιᾶς Εὐρώπης ἀχαρίστου καὶ ἀγνώμονος—ὦ! ἀς πιστεύῃ δτι εἶναι τιμὴ μας—Εὐρώπης τυφλῆς, ἀνόμουςι δὲ διότι τὰ μίσθιαν δργανάτης—οἱ παληγόσουλγαροι —ῶφειλον νὰ ἥναι ἀντάξια καὶ αὐτῆς καὶ ἡμῶν. Ιδοὺ ἡ διαμαρτυρία τοῦ Ἑλληνισμοῦ, διτις δὲν κατέρχεται εἰς τὸν ἀγῶνα διὰ νὰ σώσῃ τὴν Μακεδονίαν του—τὸν γνωρίζει καλλιστααύτη — καὶ δὲν ἀποφασίζει νὰ ἀντιπαραταχθῇ μὲ τὰ στίφη τῶν ἔξορίστων καὶ ἐπικεκηρυγμένων, διότι σέβεται τὴν ιστορίαν του, σέβεται αὐτὴν τὴν ἐθνικὴν τιμὴν ἡτις τῷ ἐπιβάλλει σεμνοτέρας ὑποχρεώσεις 'Ο Θεός, ὁ μέγας τῆς Ἑλλάδος Θεός εἶναι ἀξιος ὅπως τὴν τιμὴν ταύτην περιφρούρησῃ καὶ περιστώσῃ. Τῆς Ἑλλάδος ὁ Θεός εἶναι ὁ μόνος προστάτης τῶν δικαίων της. Τούτο ἀναγνωρίζει καὶ ὀλοκλήρος ἡ Εὐρώπη ἡτις δὲν ἀντιπαρατάσσεται κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἀλλὰ κατ' αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ. Τούτο ὁ ἀλαζών αἰών της ὑπαγορεύει: 'Η Εὐρώπη κατὰ τοῦ Θεοῦ. Ιδοὺ τὸ ἔμμικρον ἴντριγα.

ρεσίας είτε πρὸς ἄξιοπρεπεστέραν ἐνάσκησιν τοῦ δικηγορικοῦ ἐπαγγέλματος καὶ τὴρησιν τῶν δικηγορικῶν προνομίων, εἴτε εἰς βελτίωσιν συζητουμένων νομοσχεδίων. Οὐδὲν δύναται νὰ ἀνυψώσῃ πλειότερον τὴν ἐνάσκησιν τοῦ δικηγορικοῦ ἐπαγγέλματος, ὅσον ἡ σύστασις καὶ ἡ κανονικὴ λειτουργία τῶν δικηγορικῶν συλλόγων, οἵτινες δύνανται νὰ θεωρηθῶσι καὶ ὡς συμπλήρωμα τῶν περὶ ἐποπτείας διατάξεων διότι ἀφ' ἐνὸς μὲν οἱ εἰσαγγελεῖς καὶ οἱ δικαστικοὶ σύλλογοι, ἀφ' ἑτέρου δὲ οἱ τῶν δικηγόρων ἔσονται οἱ κυριώτεροι ἐπόπται περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν νόμων καὶ ἴδιως τοῦ Ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων πρὸ πάντων ὕφασμαὶ σύλλογοι θέλουσι τὰ μέγιστα συντελέσει εἰς τὴν ἀξιοπρεπῆ ἐνάσκησιν τοῦ δικηγορικοῦ ἐπαγγέλματος, ὅπερ ὁφελούμενον νὰ ὀμολογήσωμεν πολὺ κατέπεσεν ἀπό τίνος· τοῦτο δὲ ὁφελεῖται μὲν ἐν μέρει καὶ εἰς τινας τῶν δικηγόρων, ἀλλ' οὐκ ὀλίγον καὶ εἰς τινας τῶν δικαστικῶν λειτουργῶν, οἵτινες καθήμενοι ἐν τῷ Ὁλούμπῳ τῆς ἀθανασίας, λησμονοῦσιν ἐνίστε, διτὶ ἐν ταῖς τάξεις τῶν δικηγόρων ὑπάρχουσι λειτουργοὶ ἐπίσης τῆς Θέμιδος, δικαιούμενοι εἰς σεβασμὸν, πορώην ἢ μέλλοντες δικασταὶ, νομοδιδάσκαλοι καὶ ἐπὶ τέλους πολεῖται ἔντιμοι. Δὲν δυνάμεθα, γράφει δ. Γ. Φιλάρετος ἐν τῷ περὶ δικαστικῆς ἀναδιοργανώσως πονηματι αὐτοῦ, νὰ λησμονήσωμεν τὴν ἐντύπωσιν, ἣν προεξένησεν ἡμῖν πρὸ τινων ἐτῶν προεδρεύων τις Ἐρέτης, διτὶς ἐνοχλούμενος ἐκ τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ ταραχῆς τινων ἐκάλεσεν ἀπαντάς τοὺς ἐν αὐτῇ δικηγόροις ἀδιακρίτους. Καὶ τῷ ἐδόθη μὲν ἡ ἀπάντησις παρά τινος ἀδιακρίτου, ἀλλ' ἐν τούτοις δ. κ. Ἐφέτης οὗτος μετ' ὀλίγον κατὰ πρότιμησιν ἀιλων προεβιβάζετο Ἀρεοπαγίτης.

Γνωστὸν τοῖς πάσι τυγχάνει ὁποίαν ἐπιρροήν ἐν τῇ δικαιοσύνῃ καὶ ἐν γένει ἐν τῇ πολιτείᾳ ἔχουσιν οἱ δυνάμει νόμου κανονικῶς λειτουργοῦντες εἰς ἄλλα κράτη δικηγορικοὶ σύλλογοι. Ἐν δὲ τῇ ἡμετέρᾳ χώρᾳ, τῇ ἐπιτῇ τοσῃ τῶν νόμων πληθὺν διακρινομένῃ, δὲν ὑφίσταται μὲν νόμος περὶ δικηγορικῶν συλλόγων, ἀλλ᾽ ὅπου τοιωτοι συνεστήθησαν, ἔδωκαν πάντοτε σπουδαῖα σημεῖα τῆς ὑπάρχεως των καὶ ὡς βοηθηματικοὺς λόγους ἄξιον εἰς τὴν φηφίσιν τῶν νόμων ἔχρησιμευσαν. Καὶ ἀνευ φηφίσεως νόμου εἰδικοῦ εἶναι δυνατὸν νὰ παγιωθῶσι καὶ βιώσωσι ἐπαξίως οἱ δικηγορικοὶ σύλλογοι· ἐφ' ᾧ καὶ φρονοῦμεν διτὶ οἱ περὶ τοῖς ἐνταῦθα δικαστηρίοις δικηγόροι δέον νὰ προσθῶσιν εἰς τὴν σύστασιν δικηγορικοῦ συλλόγου, εὑσκοπός ἔτεται ἡ συζήτησις καὶ ἡ μετά ταῦτην ἀπόφανσις ἐπὶ παντὸς ἀντικειμένου δικαστικοῦ ἢ νομικοῦ ὑπὸ ἐπιστημονικήν τε καὶ πρακτικήν ἔπιψιν.

ΑΝΑΓΚΗ ΣΥΣΤΑΣΕΟΣ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΕΝ ΚΕΡΑΥΡΑ ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΝΙΧΩΝ

“Η εἰς πείρας καταδειχθεῖσα χρησιμοτής τῶν
δικηγορικῶν συλλόγων συνετέλεσεν εἰς τὴν Ἰ-
δρυσιν τεισιώτων ἐν Ἀθήναις, Σύρω, Πύργῳ
καὶ ἀλλαχοῦ, δπου πολλὰς προσήγεντον ὑπη-
ριαγγεμένος, οἰωφωτίζει τὸν ἀνθρώπον καὶ καθο-
δηγεῖ αὐτὸν εἰς τὴν εὑρεσιν τῆς ὁδοῦ τῆς κοι-
νωνικῆς ισότητος καὶ προσόδου. “Ολαὶ αἱ ἐπι-
στῆμαι ἀσγηλούνται περὶ τὴν εὑρεσιν καὶ λύ-

τοῦ μεγάλου προβλήματος τῆς κοινωνικῆς εὐημερίας. Αἱ νεώτεραι κοινωνίαι ἀποδέψασαι εἰς τὴν ἀδυναμίαν τοῦ ἀνθρωπίνου νοὸς, ἀπεπειράθησαν νὰ λύσωσι τὸ μέγα πρόβλημα διὰ τοῦ καταμερισμοῦ τῆς διανοητικῆς ἐργασίας. Ἐκ τοῦ καταμερισμοῦ τούτου παρήχθησαν αἱ κατὰ μέρος ἐπιστήμαι, ἐκ τῶν διοίων ἡ Νομικὴ καὶ οὐκείνη προτίθεται τὴν ἀνεύρεσιν τῶν ἀναλογιώτων ἀρχῶν τοῦ δικαίου, ἐκ τῶν διοίων διαπλάττονται οἱ νόμοι, δι᾽ ὧν ἡ κοινωνία διαικεῖται καὶ ἀναπτύσσεται. Ὑπάρχουσι κοινωνικαὶ ἀλήθειαι, αἵτινες ἔγκρυπτομεναι ἐν τῇ ἀτομικῇ συνειδήσει, καταθλίσουσι μόνον τοὺς σκεπτομένους πρὸς ἀνεύρεσιν αὐτῶν, ἀλλ᾽ οὐδεμίᾳ ἐκ τῆς ἀνακαλύψεως ταύτης ὠφέλεια προέρχεται εἰς τὴν κοινωνίαν. Ἡ ἀτομικὴ γνώμη δσον καὶ ἀν ἥναι υγιής καὶ δρθή, δὲν δύναται νὰ ἐπιδεξάῃ ὠφελίμως ἐπὶ τῆς κοινωνίας, διότι δὲν φέρει τὴν σφραγίδα τῆς διυγχεως, οὔτε τὴν αὐθεντίαν τῆς γενικωτέρας ἀναγνωρίσεως. Εἶναι φύσει ἀνίτχυρος ὁ ἀτομικὸς λόγος καὶ ἡ ἐξ αὐτοῦ ἀπορρέουσα ἀλήθεια: ἡ κοινωνία γινεταντούσα τὴν ἀδυναμίαν τοῦ ἀνθρωπίνου νοὸς σπανίως ἀποδέχεται ὡς δρθὲ τὰ βουλεύματα τῆς ἀτομικῆς ἐκφράσεως. Ἀκαταμάχητος δομῶς ἀποδείνει ἡ δύναμις τῆς ἀληθείας, τῆς ἐξεργασμένης ἐκ τῶν σπλάγχνων ἐνὸς σωματείου καὶ ἐκ τῆς διαπάλης τῶν ἐν αὐτῷ συγχρονούμενων γνωμῶν. Καὶ ίδους ἡ ἀνάγκη τῆς ἴδρυσεως σωματείων καὶ συλλογῶν, ἐξ ὧν ἀπορρέουσα διὰ τῆς πνευματικῆς ἐργασίας τῶν πολλῶν ἡ ἀλήθεια, κρατεύεται διὰ τῆς ισχύος τοῦ πεφωτισμένου λόγου καὶ εὑεργετικῶς ἐπὶ τῆς κοινωνίας ἐπιδρᾷ.

Καὶ τὸ κατ' ἀρχὴν μὲν δύνατὸν τῆς τελέσεως αὐτῶν δὲν ἀμφισβητοῦμεν πολὺ, ἀφοῦ ή πάρου μιώδης καὶ εὔγενης προθυμία τῶν ὁμογενῶν δὲ θὰ ἔγκαταλείψῃ τὸ ἔργον, πιθανότατα μάλιστα καὶ νὰ υπερτερήσῃ τὰς ἀπαιτούμενας ὀλικὰς δαπάνας, ἀλλὰ πρὸς τὴν ἐπιτυχίαν αὐτῶν οὐδεμίαν ἔχομεν ἀσφάλειαν καὶ τὴν ἐν τῷ συνόλῳ διεξαγωγήν των, πρᾶγμα δέπερ ἀποθαίνει ἀκατόρθωτον, ὡς εἴπουμεν, ἔνεκα τῆς τῶν πάντων διαφορᾶς, δι' ἣς θὰ καταλήξωσιν οὗτοι πιθανὸι εἰς μίαν μεγάλην πανήγυριν διειθνῆ, εἰς ἣν θὰ διασκεδάσωσιν ἀρκούντως τ' ἀλλόφυλα πλήθη ἀγοραζόντα τὴν ἀπόλαυσιν ταύτην διὰ τῶν λιρῶν των, ών τὸ θάυμαδος καὶ μόνον κατέπληξε ήμας; ἐκ πρώτης ἀρχῆς, καθ' ἣν δύο-τρεῖς ἀπεφάσισαν τὴν διοργάνωσιν τοῦ φοιβεροῦ ἔργου ἐπτῆς φιλοσοφικῆς γαλήνης τῶν ιερῶν μας ἑρεπιών, ἔρεπτίων ἀπαρκειάστων καὶ μὴ ἀνηκόντων τῷ παρόντι (ἰδε «Μηνύτορα» ἡμετέραν μελέτην περὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἀριθ. 417—420). Τὴν Ὀλυμπιομανίαν δύμας ταῦτην ἀνάγκη η νὰ καταπνίξῃ ἡ συναίσθησις τῆς θέσεως μας μὲ λιαν πενιχρᾶς δὲ κατ' οὐσίαν προσάρδους δὲ δύνανται νὰ ἐπιτευχθῶσιν ἀκατόρθωτα ὡς πρὸ τοὺς ἡμετέρους πόρους πράγματα, ώς οἱ ἀγῶνες οὗτοι οἱ ὄνομασθέντες καὶ Ὁλυμπιακοὶ διὰ νγίνωσιν ἐλκυστικώτεροι ἵστως εἰς τοὺς ξένους!

λυειδῶν καὶ πολυωνύμων συμβουλίων καὶ ἐπιτροπῶν, ὃν οὐκ ἔσται ἀριθμοῖ, δὲν καταστῶσθετικώτεραι καὶ δημοτικώτεραι, οὕτως ὥστε νὰ μὴ εὑρεθῇ ὁ λαὸς μέχρι τῆς τελευταίας στιγμῆς — καὶ τοῦτο πολὺ φοβούμεθα — ἀμέτοχος, ἀδιάφορος καὶ ἐν πάντελῃ ἀγνοίᾳ περὶ τούτου, θεωρῶν αὐτὸν ὡς ἕργον συγχετόν πρὸς τὴν ιστορίαν του, πρὸς τὸ ἀτομόν του. Καὶ ήμεις πλέον η βεβαίαν θεωροῦμεν τὴν ἀποχήν του η ἐξ ἀγνοίας ἐλευστορένην η ἐκ συναισθήσεως· καὶ τὸ μὲν πρῶτον δὲν θά περιποιήσηται τιμὴν εἰς τοῦ πολιτικοῦ διοργανωτᾶς, τὸ δὲ δεύτερον τὰ μάλιστα θα τιμήσῃ αὐτὸν, ἀποδεικνύοντά ὅτι ὑπερτερεῖ εἰς κείνων κατὰ τὴν ὄρθοφροσύνην καὶ τὴν κριτικὴν διερεύνησιν. (ἀκολούθει).

(ἀκολουθεῖ).

«ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΟΝ

Π. Α. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

420). Τὴν Ὀλυμπιομανίαν δύως τάυτην ἀνάγκη νὰ καταπινέῃ ἡ συναίσθησις τῆς θεσέως μας, μὲ λιαν πενιχράς δὲ κατ' οὐσίαν προσάρδους δὲν δύνανται νὰ ἐπιτευχθῶσιν ἀκατόρθωτα ώς πρὸς τοὺς ἡμετέρους πόρους πράγματα, ώς οἱ ἄγωνες οὗτοι οἱ ὄνομασθέντες καὶ Ὁλυμπιακοὶ διὰ νὰ γίνωσιν ἐλκυστικώδεις ἵσως εἰς τοὺς ξένους!

Καὶ τὶς δύναται νὰ ἔξασφαλίσῃ ἡμᾶς δὲι οὐδεὶς ἀπό τοὺς πόρους ἢ τοῦτον τὸν παντοκράτορα αὐτὸν.

δεις ὑπάρχει κίνδυνος ὅπως ή φαντασιοκοπία αύτη μεταβληθῇ εἰς ἐλεεινὸν μασκάρευμα, καθ' ἣ στιγμὴν, ὅπως ὁ χριστιανός ἀναζεῖ ἐν τῇ ἡ-

Εν Κερκύρᾳ τῇ 25 Τουλίου 1895

H Dievθvνσις

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΟΝ

“Ο ΚΟΡΑΗΣ,

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ Ἐκπαιδευτηρίου τούτου
γνωστὸν ποιεῖται.

1) Ὄτι κατ' Αὔγουστον γίνεται, κατά τὸν
Κανονισμὸν, τρίωρος συμπληρωτικὴ διδασκα-
λία ἀπὸ τῆς 9—12 μ. ᾧρας.

2) "Οτι αι έγγραφαι διά το νέον σχολικόν
έτος 1895—96 ἀρχονται: ἀπό 1 Αύγουστου
3) "Οτι γίνονται δεκτοί μαθηται ἐσωτερι-
κοι, ήμεισωτερικοι καὶ ἐξωτερικοι.

Ἐν Κερκύρᾳ τῇ 25 Ἰουλίου 1891

Sπ. Θ. ἀρδονιταέλινος

Διάφορα

— ० —

τῶν Οἰκενομικῶν δι' ἔγκυκλιδὺ^ν
μαρχας, Δημάρχους, Δασσάρ-
και Αστυνόμους τοῦ Κράτους,
τὰς πάντοιας καταπιέσεις τῶν
πιέζοντο υπὸ τῶν κατωτέρων
ρεις εἰς ἐπὶ διαφόροις προφάσε-
μετέφερον καυσόδευλα μέχρε
τὸ ἄτομον, ἀτινα ἀπαλάσσονται
ἐνήσκουν τὸ δικαίωμα ἀτελεία
ἴνων αὐτοῖς υπὸ τοῦ νόμου. Εἰ-
κλίψ καταγράφοιται πᾶσαι α-
ικῶν προϊόντων, συνιστῷ δὲ τὸ
ιστασιν διον οἵον τε εύρυτέραν
αὐτὴν, μεριμνῶντες καὶ περὶ τῆς
ἀναγνώσεως αὐτῆς, δηπως ἐν
ξειων τοῦ νόμου οἱ δικαιούμενοι
τῶν παρεχομένων αὐτοῖς θε-
ἀποφεύγωσι πᾶσαν περὶ τὴν
ραχώλυσιν ἐκ μέρους οἰουδήπο-
ν τοῦτο μέτρον τοῦ ύπουργεῖου
ἥν ἐπιδοκιμασιαν.

Τεργέστης προερχόμενψ Αύ-
ιψ τῆς παρέλθουστης Δευτέρας
άριν τῆς υγείας τοῦ μεταβάσεων
ὅς Βάκχας; μέλος τοῦ ἐν Ἀθη-
ναιού, ἐντεταλμένος κάτα τὴν ἐ-
πιφύλαξσον. Ἐπειδὴ πολλοῖς
αὐτὸν τὴν αγαγούσαν λέγεται
οὐκ εἰπεῖν. Τοῦ γειτονοῦ
τοῦ Κρήτην, Βακχίαν
οὓς τινας, ὡς αἱ πορεσπάθειαι ἀ-
καθόντες, παραστάσια κατο-
πτυσίας. Οὐκ. Γγειονόμος διέ-
κανει μεταφοράν τοῦ πτυχίαν
τὴν μεταφοράν τοῦ πτυχίαν

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙο

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΓΟΥΡΙΩΝ

ΤΟ ΦΥΧΟΣΑΒΒΑΤΟ

τῆς παρὰ τῷ Υγειονομείῳ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἅγιου Νικολάου, ὅπου ἐγένετο ἡ ταριχευσις αὐτοῦ, καὶ οὕτω ἀπεστάλη ἐν Ἀθήναις διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου «Ἡρα».

— Πολλάκις ἐπιστήσαμεν τὴν προσοχὴν τοῦ κ. Δημάρχου ἐπὶ τῆς πλαισιοτέρωτου ὁδοῦ τῆς Ἰστρηλίτικῆς συνοικίας, ὡς αἱ πλάκες παρεξέκοκλιναν καὶ ἐσχηματίσθησαν λάκκοι ἀπειλοῦντες τὴν θραύσιν τῶν ποδῶν τῶν διαβατῶν, πλὴν ἡ φωνὴ ἡμῶν ὑπῆρξε φωνὴ βοῶσα ἐν τῇ ἔρημῳ. Νομίζουμεν ὅτι ἐνῷ τοσοῦτον ἀφειδῶς σπαταλᾶται ὁ δημοτικὸς πλούτος πρὸς ἀνέγερσιν μεγαλοπρεποῦς θεάτρου, ὅλως ἀχοῖστου δι' ἡμᾶς, καὶ χάριν τοῦ δποίου συνήφθησκαν ἀλλεπάλληλα δάνεια, ἥδυνατο νὰ διατεθῇ καὶ ἀσήμαντόν τι ποσὸν πρὸς ἐπισκευὴν τῆς ρηθείστης ὁδοῦ καὶ οὕτω προληφθῆ τὸ κακόν, ἀλλ᾽ ὁ κ. Δήμαρχος φαίνεται ὅτι ἐπαγχολεῖται εἰς σπουδαιότερα ζητήματα καὶ τίθησι εἰς δευτέραν μοῖραν πᾶν ὅ, τι ἀφορᾷ τὴν σωτηρίαν τῶν πολιτῶν, καὶ τοῦτο διίστι κατὰ τὴν ρῆσιν τοὺς ἀδελφοὺς τους «ὁ λαὸς ἔχει καθήκοντα καὶ οὐχὶ δικαιώματα».

Καὶ πῶς ἐκατανήσετε; καὶ ποῦ είναι τὰ καλά σας; Ποῦν' ἡ κουνιάς; ποῦν' ἡ φασκαῖς; ποῦν' τὸ θερμὸν τὸ χνότο; Καὶ τὸ βυζὲ τῆς μάννας σας κ' ἡ ζωντανὴ λαχτάρα;

Ποῦν' τὰ παιγνίδια κ' ἡ χαραῖς κ' ἡ ἀγαπημέναις ἔγοιραις Κ' ἡ εύκακης νὰ γένετε οὐρανοὶ καὶ νὰ γιορμίσετε ἀστρα; Ποῦν' τὰ προικιά, ποῦνας αἱ ἀνθόι, τὰ στέφανα τοῦ γάμου, Ποῦ λίγο τὰ ἔχαρηκτες η 'ποῦν τὰ καρτερείτε;

Ποῦν' τὰ κορυμά 'ποῦ ἀγγάντια σας η στ' ὄνομα σας μόνεν Λιγύψυχούσαν κ' ἔλεγον μὲ κεῖλη 'ποῦ ἑτρεμάνε 'Πῶς είστε μάτια τους καὶ φῶς κ' ἐπίδια καὶ χαρά τους; 'Πῶς χωρισμένα ἀπὸ τ' ἔστας δὲν θέλουν τὴ ζωή τους;

Νὰ ξεπούν ὁ τρόπος μιὰ στιγμὴ νὰ καταβιοῦν οἱ αἰῶνες, Νὰ σημίουνε τὰ κόκκαλα, νὰ μαζευτοῦν ἡ σάρκαις, Νὰ ξαναλάθουν τὴ ζωὴ, κι' ὅλοι νὰ σηκωθῆτε, Μιὰ φορὰ ἀκόμα νὰ χαρῇ κάθεις τὸν ἀκριβό του.

Ν' ἀνταμωθοῦν οἱ νιότεροι μὲ τοὺς παλῆσσοὺς πρόγονούς, Παρέργοισαμοι, δεξιώματα, σὰ σὲ γιορτὴ νὰ γένουν· Νὰ ίδω κ' ἔγω ταῖς ποθηταῖς μορφαῖς τῶν προπατόρων, Νὰ πάφω εὔκακης ἀνώφελαις καὶ ιστορίαις υ' ἀκούσω.

— Κακόθουλοι τινες, τις οἵδε ύπὸ ποίων ποταπῶν ἐλατηρίων κινούμενοι, διαδίδουσιν ὅτι μετκέν τῶν πέντε συμπολιτευομένων Βουλευτῶν μας, ἐπικρατεῖ ἀσυμφωνία καὶ διάστασις. Ἡμεῖς δυνάμεθα διὰ τοῦ ἐπισημοτέρου τρόπου νὰ διαβεβαιώσωμεν, ὅτι τούναντίον σύμπνοια ύπάρχει μεταξὺ αὐτῶν καὶ πλήρης συνενόησις. Ἀπόδειξις τούτου εἶναι ἡ πρὸ τῆς ἐξ Ἀθηνῶν ἀναχωρήσεως τῶν Βουλευτῶν μας πρόσκλησις αὐτῶν εἰς κοινὸν γεύμα ύπὸ τοῦ προέδρου τῆς κυβερνήσεως κ. Δηλιγιάννη, εἰς δὲ καὶ οἱ πέντε συμπολιτευόμενοι βουλευταὶ Κερκύρας παρεκάθησαν.

Νὰ ἴδω τὴ μάννα νὰ τῆς πῶ' πῶς δυὸ παδιά ἔχω χάσει; Κι' ὥπως τὰ ἐπαραστάθηκα στὴν ὕστερή τους ὥρα; Ἡ εὐκαῖς της δὲν μὲν ἐπιάσανε, κι' ἀπ' τὸν καιρὸν ἐκεῖνον Ὁ κόσμος ἔχασε γιὰ? μὲ τὴν ὡμορφιὰ τὴν πρώτη.

Νὰ ἴδω τὴ θυγατέρα μου, τὴν ὡμορφή μου 'Ελένη, Ποῦ δέ κακὴ ὥρα είδε τὸ φῶς, καὶ νὰ τῆς περιγράψω Τὰ φοβερὰ μαρτύρια της, καὶ νὰ δικά μου τ' ἄλλα, 'Οταν τὴν παραστάθηκα ἐντεκα μερονύχτια.

Κι' ὅταν τὴν ἐστολίσανε, κι' ὅταν τὴν καταβίσαν, Κι' ὅταν τῆς καταδίκης μας ἐπήραμε τὸν δρόμο· Δυὸ τρεῖς μᾶς ἐσύντροφέψαν πολλοὶ ἥτανε κ' ἐκεῖνοι Μ' ἐνναν σταυρῷ κ' ἐναν παπᾶ τῆς ἔγινε τὸ ζόδι.

Μάννα καλή, στὸν ὑπόνοιο σου κάννα ὅνειρο δὲν εἰδες;

— Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐτελέσθησαν τὰ ἔγκαινικα τοῦ νέου οἰκήματος τοῦ «Ωδειῶν Συλλόγου» κειμένου κατὰ τὴν συνοικίαν Μπιζηδίκια Νικοκάβουρα. Κατὰ τὴν 7 1/2 μ. μ. ὥραν ἐψυχλην ἐν μέσῳ παλινπληθεῖς ἀκροατηρίου ἡ δοξολογία ὑπὸ τοῦ χοροῦ τοῦ Συλλόγου, μεθ' ἦν ἡρχισεν ὁ ἀγιασμὸς, ἀκολούθως δὲ ὁ χορὸς ἐψυχλῆς διάφορα ἀκεκτὸς τεμάχια. Συγχαίροντες τὰ μέλη τῆς Διοικήσεως καὶ τοῦ χοροῦ, εὐχορεύθα ὅπως ὁ Συλλογος οὗτος εινὸχιμήσῃ, συνιστῶντες συνάμα καὶ τὴν τοῦ φιλομούσου κοινοῦ τῆς πόλεως μας ύποστηριξιν ὅπως δυνηθῇ ν' ἀνταποκριθῆ εἰς τὰς προσδοκίας τῶν διοικούντων.

Παράπονο δὲν ἄκουσες; φωνὴ 'ποῦ νὰ σὲ κράξῃ; Χαίρετε δύστυχα παιδιά, πονετική μου μάννα· Τάχα ποιὸς ζέρει ἔναν καίρο δὲν θὰ ίδωθούμε πάλε!

Τὰ κόκκαλά σας ζήσεια νὰ σεβαστοῦν οἱ αἰῶνες, Τὸ χῶμα πούστας ἐλύσε νὰ μὴ μεταποίσουν· Νὰ μείνω κ' ἐγώ φύλακας ὅσο 'ποῦ ὑπάρχει ὁ κόσμος. Καὶ μὲ τὴν μνήμη σας νὰ ζῶ καὶ μὲ τὰ οὐκέρωνά μου.

Τὸν πόνο σας δὲν ἔλεγα 'πῶς θὰ τονέ βαστάξω, Καὶ πάλε τὸν ἐβάσταξα τένα μου ὡγαπημένα· Κ' ἀφοῦ ή χαράσας μούζυγε, κι' ἂν δὲν θανὰ γυρίσει, Νέχω ζήσεια τὸν πόνο σας στὸν κόσμο σύντροφό μου.

Μέρα θάρθε, καὶ γλάγορα, 'ποῦ θὰ σᾶς λημονήσω· 'Αν εἴν' βαρὺς ὁ θάγατος, μοῦ εἴναι βαρὺς γιὰ τοῦτο· Καὶ θὰ μείνει ἄλλος κανεὶς ἡ, ἀν μείνη, θάν' γιὰ λίγο,

— Έσφαλμένως διεβίβασθη ἐντεῦθεν ἐν τῇ συναδέλφῳ «Πρωΐ»· δτι τὰ πετυνομικά ὅργανα κατέσχεσαν εἰς χεῖρας τῶν Χρ. Διεβίβη, Σπ. Μπό καὶ Σπ. Μανιάτη, ἐν μηχάνημα κοπῆς καπνού, ἔξι λίτρας καπνοῦ κεκομένου, 389 φυλλάδια σιγαρογάρτου καὶ 4 λίτρας καπνοῦ ἀκόπου, ἐνῷ ταῦτα κατεσχέθησαν παρὰ τοῦ δραστηρίου τῆς καταδιώξεως ὑπενωμοτάρχου Πουλή Θεοδώρου, δεστις καὶ πρὸ ἡμερῶν κατέσχεσεν εἰς χεῖρας τῶν Δ. Γραμματικοῦ καὶ Α. Λινάρδου, 34 λίτρας καπνοῦ 17 κεκομένου καὶ 17 ἀκόπου προεργόμένου ἐκ λαθεμπορίου.

Νά ἐλενθῇ τὴν τυχὴν καὶ τὴ δική μ' ἀκόμα.

Στὰ κοιμητήρια ἐπλήθυναν οἱ ὄρφανεμπένοι τάφοι· Τὰ μάρμαρα, δοσ' ἀπόμειναν, ἀγάθεια ἔχουσε ζωσεῖ· Τὰ κόκκαλα ἔξιθάρηκαν, ῥιζήκαν παραπέρα, Γιὰ νῦν πετούν ἀλλα πού ἔλλασθαν τὴν ίδια καταφρόνια.

Κι' ἂν μερικοὶ κτίζουν ναοὺς ἢ ὑψόνουν ὀδελίσκους 'Ποῦ γιὰ καιρὸ θὰ ὑπάρξουνε, τὸν ὄλλον τι τὸν μέλλει; Ψυχρὴ τοὺς ὥργειν μιὰ ματιά, καὶ μόνον ἐρωτάσει 'Αν εἰχαν πράξει οἱ κύριοι τοὺς καμμιάν ἀνδραγαθία.

Πέτε μου, ποῦ εἴναι σῆμερα τὸ ἀρχαῖα τὰ κοιμητήρια; Τῶν βασιλέων ἢ τῶν σοφῶν οἱ τιμημένοι τάφοι; Κι' απὸ κεινοὺς ποὺ ἔκέχωσεν ἡ ἀξίνη καὶ τὸ ἀλέπτη; Πέτε μου, πόσοι εἴναι οἱ γνωστοί κι' ὅπου ἔχουν ιστορία;

— Η μουσικὴ τῆς Φιλαρμονικῆς Ἐταιρίας
«Σαμάρχαξ» στερουμένη ἀρχιμουσικοῦ καὶ προσ-
λαβοῦσσα ἐσχάτως τοιοῦτον, ἥρξατο τῶν ἐν τῇ
Πλατείᾳ θερινῶν αὐτῆς ὑπηρεσιῶν ἀπὸ τὸ ἔ-
σπέρας τῆς παρελθούσης Πέμπτης, παιανίσασα
μετ' ἐπιτυχίας διάφορα ἐκλεκτὰ μουσικὰ τεμά-
χια.

Ἐπιγραφαῖς κι' ἀνδριγόνφα σωρὸ ἔχομε συνάξει,
Καὶ λείποντα μόνον τῶν νεκρῶν τὰ κόκκαλα καὶ ἡ σκόνη.
Προφυλαμμένα τάχοεις καὶ τὰ παρατηρᾶμε,
Τιμώντας δικὶ τους νεκρούς, αἰλλὰ τὴν ἐποκήν τους.

Ἔτην καὶ τότες χώρισμοι μὲ δάκρυα καὶ μὲ πόνους,
Ὕστεροι ἀποχαιρετισμοὶ, στὴν πέτρα σκαλισμένοι:
Χιλιάδες χρόνοι αἱ ἐπέσασαν, ποὺ διὰ τάχουν ἀλλάζει,
Καὶ τοῦτο τὸ τέλος τοῦ οὐρανοῦ τοῦ πάντων.

— Κατὰ τὰς γενομένας ἐπαναληπτικάς ἑκδο-
γάς ἔξελγησαν νέοι βουλευταὶ ἐν μὲν τῇ ἐπαρ-
χίᾳ Πατρῶν ὁ κ. Πινδαρός Ἀντωνόπουλος, ἐν δὲ
τῇ τῆς Καλαμπάκας, ὃπου ἐψήφοφροςαν ἐν δλῷ
3374, ὁ κ. Σιβίτανίδης ἐλαθε ψήφους 3105, τοῦ
ἀντιπαλού Παπαθανασίου λαβόντος ψήφους 767,
Ἀμφότεροι οἱ ἐπιτυχόντες βουλευταὶ εἰσὶ φίλοι
τῆς Κυβερνήσεως.

— Τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην ἐπανέκαμψαν
ἐκ τῆς πρωτευούσης οἱ βουλευταὶ Κερκύρας κ.κ.
Ν. Βασιλάκης, Α. Παραμυθιώτης καὶ Γ. Καπο-
διστρίου.

Τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν ἀνεγώρησε
ὅτι τὰ λουτρά τοῦ Αἴξ-λεμπέν ὁ βουλευτὴς Κερ-
κύσας κ. N. Βασιλάκης.
Διεβήχανε μαζὶ μ' αὐτοὺς καὶ τὰ δικά μου χρόνια
Κι' ἀπὸ μιὰ μιαὶ λιγόκαιραις δόλιαις χαραῖς κ' ἐπίποδα
Κι' ἀπαντοχαῖς πού πάτη τὴν κουνιά μὲ γλυκωμανάις
Κι' ἄγαλι 'γάλι δόλερά μ' ἐσίμωσαν στὸ μῆμα

Διεβήχανε μαζὶ μ' αὐτοὺς καὶ τὰ δικά μου χρόνια
Πλιότος καὶ δῆξα ἐφίμερη δεινὸν μ' ἔχους επλανέσει,
Κι' ὡς καὶ τιὰ δόξα ἀλλοῦντι δεινῶν ἀνησυχήσει
Χαρτότε φίλοι καὶ δικοὶ κόσμες μιμορφες καὶ φίλοι
Οροι, χωρίς αὐτὸν μὲ μιάτες νὸ σ' ἀργήρω

‘Οποῦ καλά κι’ ὅσο ἔπειρε δὲν εἰχετε γνωρίσει.
Τοῦ τρομεροῦ τοῦ χωρίσμου τὴν ὥρα τὴν μεγάλην
Καὶ τ’ ἀγαθοῦ ζητήσετε καὶ πάνορφου πατέρα
Κεἰδ’ ποῦ μᾶς ἔσθαιε στὸν γοῦ νά μᾶς τὸ δώσῃ οὐδόλα

N. S. K.

Ἐνώπιον τῶν ἐν Κερκύρᾳ Ηρωτοδικῶν

Αγωγή

Αύγερινής Ηέτρου πτ. Ἀνδρέου συζύγου
Μιχαὴλ Δένδια πτ. Σπυρίδωνος και αὐτού
του συζύγου διά τε τὴν νέμιμον ἔξουσιοθή-
σιν και δι' ἐκατὸν κατείκων Παξών.

xatō

Μαρτιας Πέτρου πτ. Γεωργiou κατοίκου ε-
πίσης νῦν δ' ἀγνώστου διαιμονῆς.

Ἐπειδὴ συνελθόντες κατὰ Ὁκτώβριον τοῦ 1870 εἰς γάμου κοινωνίαν καὶ μηδεμίαν λα-
βόντες προέκα παρὰ τῶν δρειλόστων ἡμίν τὴν
σύστασιν τοιαύτης, δικαιεύμεθα νὰ ἐπιζητή-
σωμεν ὅπως τὸ Δικαστήριον ἀναγνωρίζοντες
πρὸς προέκισιν δικαίωμα ἐμού τῆς Ἀ' Υγερινῆς
προσδιορίση τὴν εἰς ἐμὲ ἀνήκουσαν πρότκα ίέν-
της περιουσίας τοῦ νόμῳ ύποχρέου να τὴν συ-
στήσῃ.

Ἐπειδὴ τὴν ἐξ ἡς ἔχομεν δικαιώματα προ-
κεδοτήσεως κληρονομίαν τοῦ πατέρος μας Ἀν-
δρέου Πέτρου πτ. Ἀναστασίου, ἀπεβιώσαντος
ἐν ἑτει 1867, παρίστα κατὰ τὸν χρόνον τῆς
τελέσεως τοῦ γάμου μας ὁ υἱὸς αὐτοῦ καὶ ἀ-
δελφός μας Γεώργιος Πέτρος, τούτου δὲ τῆς
κληρονομίαν, ἀπεβιώσαντος πρὸ 14ετίας, πα-
ρίστησι ἡ ἀντίδοκος θυγάτηρ του.

Ἐπειδὴ τὸ ποσὸν τῆς προσηκούσῃς ἦμιν προικὸς δέον νὰ ἡ ἀνάλογυν πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν θυγατέρων καὶ σιδῶν τοῦ ἀρχικοῦ πρὸς προικόδοτησιν ὑποχρέου καὶ τὴν κατάστασιν τῆς περιουσίας του, λαμβανομένου δὲ ὑπ' ὁψιῶν ἀφ' ἐνὸς διτὶ δύω ἔτεραι ἀδελφαὶ μου, ὃν τὴν μίαν ὑπανδρεύεσσα ἐν ἔτει 1857, ἔλαβην προῖκα ἐκάστην ταῦλ. 172 καὶ ἀφ' ἔτερου διτὶ τὴν κατάστασις τῆς δρειλέπτιδος κληρονομίας, ὑφ' ἐνδεκάτου μόνου υἱοῦ ἀντιπροσωπευμένη τότε, σὺ μένον ἔκτοτε δὲν ἥλαττώθη ἀλλὰ καὶ συγεόντι ἑστιπλασιάσθη, ἡ ἀρμοζουσα ἦμιν προτὶ θέλει ἀνέληη κατὰ μέσον ὅρου εἰς ταῦλ. 260 ἦτορ δραχμὰ: 1337 50]00.

Ἐπειδὴ δικαιούμεθα καὶ εἰς τὴν τῶν τό-
κων αὐτῆς πληρωμὴν ἀπὸ τῆς τελέσεως τοῦ
γάμου μας, ἣ τοι ἀπὸ Ὁκτωβρίου 1870.

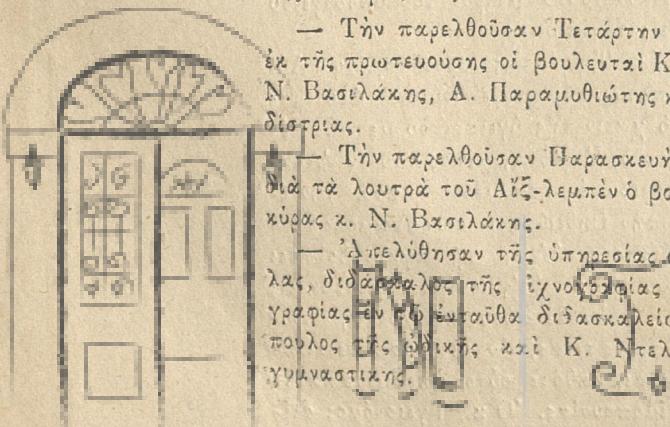
Διὰ ταῦτα καὶ διὰ τὰ ἀρμοδίως προσθετέα
Καλούντες τὴν ἀντίδικον εἰς ἐμπρόσθεμον
ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου ταύτου συζήτησι
τῆς παρούσης

Ἐξαίτεούμεθι

Ν' ἀναγνωρισθῇ παρὰ τοῦ Δικαστηρίου τεθ-
τού τὸ πρός προκίνησιν δικαίωμα ἐμοῦ τῆς Αὐ-
γερινῆς ἐκ τῆς κληρονομίας τοῦ πατρός μας
Ανδρέου Πέτρου πτ. Ἀναστασίου καὶ προσδι-
ρισθῇ ἡ εἰς ἐμὲ ἀνήκουσα προίξ εἰς δραχμας
1337. 50/00.

Νὰ υποχρεωθῇ ἡ ἀντίδικος ὡς παριστῶσα
τὴν κληρουχίαν τοῦ πατρός της Γεωργίου
Πέτρου πτ. Ἀνδρέου, τούτου δὲ τὴν κληρονο-
μίαν τοῦ πατρός του καὶ πατρός μας Ἀνδρέου
Πέτρου πτ. Ἀνατασίου, νὰ καταβάλῃ ἡμῖν
τοῖς ἐνάγουσιν ὡς συζύγοις λαγῳ προκεκριθεῖσαι
μᾶς 1337.50]00 ἐντόκως πρὸς 6.0]0 μὲν
ἐτησίως ἀπὸ Ὁκτώβριου τοῦ 1870 μέχρις ἐ-
πιδόσεως τῆς παρούσης, ἀπὸ ταύτης δὲ μέχρις
ἔξι λαγῳ πρὸς 10.0]0 ἐτησίως.

Νὰ κηρυχθῇ προσωρινῆς ἐκτελεστὴ τῇ ἑκ-
δίκαιᾳ τοῦ αὐτοῦ θεοῦ
Νὰ καταπορθῇ πάντα τὸν ἀγέντον τὰ τέλη

γελεῖ διὰ τὴν ἀγνώστου διαμονῆς Μαρίαν
Πέτρου πτ. Γεωργίου.

Ἐν Κερκύρᾳ τῇ 27.η Ιουλίου 1895.
Ο πληρεξ. δικηγόρος
Φιλ. Μ. Παπαμάρκος.

Ἐνώπιον τῶν ἐν Κερκύρᾳ Πρωτοδικῶν.
Ἄγωγή

Αὐγερίνης Πέτρου πτ. Ἀνδρέου συζύγου
Μιχαὴλ Δένδια πτ. Σπυρίδωνος καὶ αὐτοῦ
τοῦ συζύγου διὰ τὴν νομιμὸν ἔξουσιοδότη-
σιν καὶ δὶ’ ἑαυτὸν κατοίκων Πλαξῶν.
κατὰ

Μαρίας Πέτρου, κληρονόμου τοῦ πατρὸς
τῆς Γεωργίου, τούτου δὲ κληρονόμου τοῦ πα-
τρὸς του Ἀνδρέου Πέτρου πτ. Ἀναστατού,
κατοίκου ἐπίσης νῦν δὲ ἀγνώστου διαμονῆς.

Ἡ παρὰ τῆς ἀντιδίκου παρισταμένη κληρο-
νομία ὥφειλε πρὸς μὲν τὸν Ἀντ. Παπαμάρ-
κον Δραχ. 775. 95]00 δυνάμει τῆς ὑπὲρ ἀριθ.
1151 τοῦ 1872 ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου
τούτου, πρὸς τὸν Σταμάτιον Μάστορα Δραχ-
μὰς 751. 76]00 δυνάμει τῶν ἀπὸ 25 Νοεμ-
βρίου 1858 καὶ 1 Νοεμβρίου 1866 δύο ὁμο-
λόγων, πρὸς τὸν Ἀποστ. Κατσίμην Δραχμὰς
104. 4]00 δυνάμει τοῦ ἀπὸ 24 Ἀπριλίου
1859 ἐγγράφου διμολογίας, πρὸς τὸν Κοσμάν
Ἀπέργην Δραχμὰς 769. 83]00 δυνάμει τῶν
ἀπὸ 7 Φεβρουαρίου 1863 26 Νοεμβρίου 1851,
1 Φεβρουαρίου 1866 καὶ 23 Σεπτεμβρίου
1863 δανειστικῶν ἐγγράφων καὶ πρὸς τὸν
Ἀνδρέαν Μπογδάνον Δραχμὰς 67. 30]00 δυ-
νάμει τοῦ ἀπὸ 26 Μαΐου 1859 διμολογου.

Ἐπειδὴ τὰ ποσὰ ταῦτα ἀνερχόμενα εἰς
Δραχμὰς 2468. 88]00 πληρώσαντες εἶναι
διίων μας καὶ ἀντικατασταθέντες εἰς τὴν πλη-
ρωμὴν, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῶν ἀπὸ 2 Σεπτεμ-
βρίου 1871, 18 Σεπτεμβρίου 1873, 25 Ιου-
λίου 1873, 6 Ιουνίου 1879, 1 Φεβρουαρίου
1888 καὶ 10 Νοεμβρίου 1894 ἐγγράφων,
δικαιούμενα νὰ ζητήσωμεν τὴν ἀπότισιν αὐ-
τῶν παρὰ τῆς ἀντιδίκου ὡς παριστώσης τὴν
δρειλείτιδα κληρονομίαν.

Διὰ ταῦτα καὶ διὰ τὰ ἀρμοδίως προσθετέα.
Καλούντες τὴν ἀντιδίκον εἰς ἐμπρόθεσμον
Ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου συζήτησιν
τῆς παρούσης.

Ἐξαιτούμενα

Νὰ ὑποχρεωθῇ ἡ ἀντιδίκος ὑπὸ τὴν ἔκτε-
θεῖσαν ἰδιότητά της νὰ καταβάλῃ ἡμῖν διὰ
τὴν ἐν τῷ ἴστορικῷ τῆς παρούσης αἴτιαν δραχ-
μὰς 2468. 88]00 ἐντόκως πρὸς 10 0]0 ἐτη-
σίως ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς παρούσης μέχρις
ἀποπληρωμῆς, κρυπτοτεμένης προσωρινῶς ἐ-
κτελεστῆς τῆς ἐκδόθησαμένης ἀποφάσεως καὶ
καταδικασθῆ ἡ ἀντιδίκος εἰς τὰ τέλη καὶ ἔξοδα.

Ἀρμοδίος δικαστικὸς κλητῆρος ἐπιδότω τὴν
δε τῷ παρὸ Πρωτεύοντας Κερκύρας κ. Εἰσαγ-
γελεῖ διὰ τὴν ἀγνώστου διαμονῆς Μαρίαν
Πέτρου πτ. Γεωργίου.

Ἐν Κερκύρᾳ τῇ 27 Ιουλίου 1895.
Ο πληρεξ. δικηγόρος
Φιλ. Μ. Παπαμάρκος.

Ἄριθ. 1386.

Πρὸς τὸν πιστωτὰς τοῦ ὑπὸ προληπτικῶν
τῆς πτωχεύσεως συμβιβασμὸν δικτελοῦντος
Βασιλείου Σταματέλου Ζερβοπούλου Ἐμπό-
ρου, κατοίκου Κορακιάνας.

Ἐδοποιεῖσθε, διὰ τὸ Δικαστήριον τῶν ἐν
Κερκύρᾳ Πρωτοδικῶν διὰ τῆς ὑπὲρ ἀριθ. 890
(1895) ἀποφάσεως τοῦ ἐδέχθη τὴν ἀπὸ 17
Ιουλίου 1895 αἴτησιν τοῦ Βασιλείου Στα-
ματέλου Ζερβοπούλου, Ἐμπόρου κατοίκου Κο-
ρακιάνας τοῦ προληπτικοῦ τῆς πτωχεύσεως
συμβιβασμοῦ μετὰ τῶν πιστωτῶν του, διώ-
ροσιν Εἰσηγήσην τὸν Πρωτοδίκην Κ. Καστι-
μάτην καὶ ἡμέραν αὐγελεύσεως τῶν πιστω-
τῶν τὴν 20.ην Αὐγούστου 1895 ὡραὶ 10.ην
μ. Μ.

Καλεῖσθε οὐαί ἐμφανισθεῖτε πρὸς τοπιό.
Κερκύρα 26 Ιουλίου 1895.

Ο Γραμματεὺς τῶν Πρωτοδικῶν
Γρηγ. Α. Γρηγορόπουλος.

La

BIRRA

È NELL'ESTATE LA PIÙ

RINFRESCANTE, SALUBRE

NUTRITIVA di tutte le bibite!

BIRRA ESTERA BUONA E FRESCA DAL FUSTO SI RICEVE
SOLAMENTE PRESSO LA

Birreria

CLAMBRINUS

CORFU

CALLE DELLE ACQUE

ΑΡΙΣΤΟΝ ΚΑΙ ΓΝΗΣΙΩΤΑΤΟΝ
ΚΕΡΚΥΡΑΙ·ΚΩΝ ΚΟΝΙΑΚ

Ἐξ Οίνου καὶ σταφυλῶν
ΕΚ ΤΟΥ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ Γ. ΑΑΝΔΟΥ

Τὸ καλλίτερον φλωρ ΚΟΝΙΑΚ τοῦτο πω-
λεῖται εἰς τὸ ὑποκατάστημα τοῦ ἐργοστασίου
κατώθι τοῦ Καπνεργοστασίου καὶ ἐναντὶ τοῦ
Τελωνείου, εἰς τὸ ἀπέναντι τοῦ Ξενοδοχείου
«Ἀγιος Γεώργιος» καυρεῖν τοῦ κ. Ταλέθη,
εἰς τὰ καρφεντα «Εύρωπης» καὶ «Βιζαντίου»,
εἰς τὸ ζυθοπωλεῖον τοῦ κ. Αθανασίου Βάρθη
πρώφην Αλέξην καὶ εἰς πλεῖστα ἄλλα κατα-
στήματα.

Τιμὴ ἐκάστης φιάλης XXX δραχ. 3.
XX » » 2,50

Τὸ κερκυραϊκὸν τοῦτο προέινε ἐξειμήθη
δεόντως ὑπὸ τῶν εἰδημόνων καὶ ἐκρίθη τὸ ἀ-
ριστὸν πάντων διὰ τε τὴν πιούτητα καὶ πα-
λαιότητά του. Οἱ παρ’ ἡμῖν ιατροὶ παραγγέλ-
λουσι τὴν λῆψιν τοῦ ΚΟΝΙΑΚ τούτου εἰς
τοὺς ἀσθενεῖς ὡς ἀγνοτάτου καὶ ἔχοντος ἀ-
παντα τὰ συστατικὰ καὶ τὰς καλὰς ἰδιότη-
τας τῶν γνησίων καὶ ἀναρωτικῶν Κονιάκ
τῆς Γαλλίας.

(11)

ΝΕΥΡΙΚΑ καὶ ΦΡΕΝΙΚΑ
ΝΟΣΗΜΑΤΑ.

Ο Ιατρὸς κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΚΑΡΗΑΣ
Οδὸς Μουσοκόβου Αρ. 1758 ἀπέραντη
τῆς Εκκλησίας τῷ Διαμαρτυρομένων.

Δέχεται καθ’ ἐκάστην ἀπὸ τῆς 3.ης μέ-
χρι τῆς 5.ης μ. μ. ὥρας, τὸν πάσχοντας
ἐκ νευρικῶν καὶ ψρονικῶν νοσημάτων, Ψ-
τοὶ Νευρολγιῶν, Παραλύσεως τῶν νεύρων,
Ατακίας περὶ τὴν κίνησιν, Νωτιαλας πορα-
λύσεως τῷ πατέρω, Τρομώδους παραλύ-
σεως, Ήμιπληγίας, Χορείας, Ύστερισμοῦ,
Νευροσθενείας, Επιληψίας, Ανικανότη-
τος, Εγκεφαλικῆς συνφίλιδος, Συρίλιδος,
τοῦ νωτιαίου μυελοῦ κτλ.—καὶ

ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΨΥΧΩΣΕΩΝ

Ἐφαρμόζει τὸν στατικὸν ἡλεκτρισμὸν
τὸν φαραδισμὸν, τὸν γαλβανισμὸν, Massagē
καὶ τὴν ἀνάρτησιν.

(8)

Ο ΔΙΠΛΟΓΡΑΦΟΣ ΚΑΙ ΛΟΓΙΣΤΗΣ
ΚΥΡ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Σ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ

“Οστις εἰργάσθη ὡς τοιοῦτος ἐπίπολλας ἐτῇ
εἰς τοὺς κυριωτέρους ἐνταῦθα ἐμπορικὲς ὅ-
κους καὶ παρ’ ὧν εἰναι ἐφοδιασμένος δι’ ἀπο-
δεικτικῶν τῆς ἐξιδιασμένης ἵκαντητός του.
Παραδίδει μαθηματα Διπλογραφίας καὶ Αρ-
ιθμητικῆς δι’ δλως ἐξαιρετικῆς καὶ νέας ιμεθ-
δου, ὑποσχόμενος τὴν ἐντελῆ διδασκαλίαν
αὐτῶν ἐντὸς δύων μηνῶν ἐπὶ μετρίᾳ ἀμοιβῆ.

Δέχεται δικαιολογητικόν τοῦ Κ.Κ. Δ. Β. Ναρ-
κιών Καταστημάτων, Βιομηχανίας, Παντο-
ποιού της Κρήτης, Ηγαρίας, Εμπορίου
Πληρεφορούς παρὰ τοὺς Κ.Κ. Δ. Β. Ναρ-

κιών, Προτεύοντος Βιομηχανίας, Εμ-
πορίου Π. Γ. Τοπαλή, Πράκτορι καὶ Α.Δ.

Μ. Γερόντζη, πρώην Δογματῆ τοῦ Κερκ-
ύρας Ενεχυροδανειστηρίου.

‘Αναλαμπάνω καὶ οἰκον παραδόσεις Ἐλ-
ληνικῆς, Ησπαληκῆς, Ἰταλικῆς, προγυμνάσεως
Γυμνασίου καὶ Ἑλλην. Σχολείου, ἐπὶ μετρίᾳ
ἀμοιβῆ.

Μηχαὴλ Πουλῆς.

IACOBATIUS

ΑΙΓΑΙΟΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΑΙΓΑΙΟΝ ΛΗΞΙΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟΥ